

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (drugi senat)
z dne 20. aprila 2005*

V zadevi T-318/03,

Atomic Austria GmbH, s sedežem v Altenmarktu (Avstrija), ki ga zastopata
G. Kucsko in C. Schumacher, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga
zastopata G. Schneider in B. Müller, zastopnika,

tožena stranka,

* Jezik postopka: nemščina.

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT je

Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA, s sedežem v Onilu (Španija),

zaradi predloga za razveljavitev odločbe drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 9. julija 2003 (zadeva R 95/2003-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med Atomic Austria GmbH in Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA,

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (drugi senat),

v sestavi J. Pirrung, predsednik, A. W. H. Meij, sodnik, in I. Pelikánová, sodnica,

sodni tajnik: J. Plingers, administrator,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 15. septembra 2003,

na podlagi odgovora na tožbo, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 3. februarja 2004,

na podlagi obravnave z dne 9. novembra 2004

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Španska družba Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA, je 13. novembra 2000 na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), kakor je bila spremenjena, pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila prijavo znamke Skupnosti.
- 2 Znamka, za katero se je zahtevala registracija, je besedni znak ATOMIC BLITZ.
- 3 Proizvodi, za katere je bila vložena prijava, spadajo v razred 28 v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, ter se ujemajo z naslednjim opisom: „[I]gre, igrače; izdelki za gimnastiko in šport, ki jih ne obsegajo drugi razredi“.

- 4 Ta prijava je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 60/2001 z dne 9. julija 2001.
- 5 Družba Atomic Austria GmbH (v nadaljevanju: tožeča stranka) je 3. oktobra 2001 na podlagi člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 vložila ugovor zoper prijavo registracije. Ugovor je temeljil na petih prejšnjih znamkah, sestavljenih iz znaka ATOMIC (v nadaljevanju: prejšnje znamke), za katere so bile v Avstriji opravljene naslednje registracije:
- besedna znamka št. 75.086, ki je bila prijavljena 16. marca 1973 in registrirana 23. avgusta 1973;
 - besedna znamka št. 76.640, ki je bila prijavljena 8. februarja 1974 in registrirana 15. marca 1974;
 - besedna znamka št. 85.558, ki je bila prijavljena 2. marca 1977 in registrirana 16. maja 1977;
 - besedna znamka št. 97.370, ki je bila prijavljena 27. marca 1981 in registrirana 22. julija 1981;
 - besedna znamka št. 106.849, ki je bila prijavljena 28. junija 1984 in registrirana 10. septembra 1984.

- 6 Ugovoru tožeče stranke je bil za vsako prejšnjo znamko priložen izpis iz avstrijskega registra znamk skupaj s prevodom v angleščino in izjavo patentnega odvetnika, ki je zastopal tožečo stranko pri UUNT in je potrdil, da „[...] je vseh pet znamk popolnoma veljavnih za vse blago, navedeno v izpisih oziroma mojem prevodu“. Izpisi so bili opremljeni z datumom 19. april 1999.

- 7 Oddelek za ugovore UUNT je z dopisom z dne 23. novembra 2001 tožečo stranko obvestil, da je bil njen ugovor predložen nasprotni stranki in da lahko v roku štirih mesecev, ki se izteče 23. marca 2002, v spis vloži še kakršno koli dodatno dejstvo, dokaz ali stališče, za katere bi ocenila, da so potrebni v podporo njenemu ugovoru.

- 8 Temu dopisu je bilo priloženo pojasnilo o dokazih, ki se zahtevajo v podporo ugovoru (v nadaljevanju: pojasnilo). Niti dopis niti pojasnilo nista vsebovala izrecnega poziva za predložitev natančno opredeljenih manjkajočih dokumentov.

- 9 Tožeča stranka v predpisanem roku v podporo svojemu ugovoru ni predložila nobenega dodatnega dokazila več.

- 10 Oddelek za ugovore UUNT je z odločbo z dne 9. decembra 2002 ugovor v celoti zavrnil, ker naj tožeča stranka v predpisanem roku ne bi predložila dokazov o podaljšanju prejšnjih znamk, s čimer bi dokazala njihovo pravno veljavnost.

- 11 Tožeča stranka je 17. januarja 2003 zoper odločbo oddelka za ugovore UUNT vložila pritožbo. Trdila je, da oddelek za ugovore ni upošteval izjave patentnega odvetnika, da predložene kopije izpisov niso vsebovale nikakršnega pokazatelja, da so registracije zastarale, in da bi moral oddelek za ugovore od tožeče stranke izrecno zahtevati predložitev manjkajočih dokumentov.
- 12 Drugi odbor za pritožbe UUNT je z odločbo z dne 9. julija 2003 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) zavrnil pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore.
- 13 Odbor za pritožbe je opozoril, da je bilo v pojasnilu, priloženem dopisu UUNT z dne 23. novembra 2001, jasno in nedvoumno navedeno, da je treba podaljšanje prejšnjih znamk dokazati s potrdilom o podaljšanju ali kakršnim koli drugim enakovrednim dokazom. Rzsodil je, da izjave patentnega odvetnika, ki je zastopal tožečo stranko pri UUNT in je potrdil veljavnost prejšnjih znamk, ni mogoče sprejeti kot dokaza, enakovrednega uradnemu potrdilu o podaljšanju. Nazadnje je pojasnil še, da se zato, ker je bilo dopisu z dne 23. novembra 2001 priloženo pojasnilo, ta zadeva loči od zadev, v katerih so bile sprejete odločbe odborov za pritožbe, na katere se sklicuje tožeča stranka in v katerih je bilo odločeno, da bi moral oddelek za ugovore poslati dodatni poziv.

Postopek

- 14 UUNT je z dopisom z dne 27. oktobra 2004 predložil nekaj stališč glede poročila za obravnavo.

- 15 16. novembra 2004 je Sodišče prve stopnje po obravnavi stranki pozvalo, naj ga seznanita z pravnimi normami, ki urejajo trajanje varstva znamk v avstrijski zakonodaji. Tožeča stranka in UUNT sta se na ta poziv odzvala z dopisoma z dne 25. novembra 2004 oziroma 29. novembra 2004.
- 16 Ko je Sodišče prve stopnje prejelo odgovora strank, je bil 10. decembra 2004 zaključen ustni postopek.

Predlogi strank

- 17 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- UUNT naloži plačilo stroškov.

- 18 UUNT Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- tožbo zavrne;
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravno stanje

- 19 Tožeča stranka v podporo svoji tožbi navaja tri razloge: primarno, odbor za pritožbe ni sankcioniral dejstva, da se niso upoštevala dokazila, ki jih je predložila tožeča stranka; podredno, odbor za pritožbe ni štel za kršitev postopka okoliščine, da oddelek za ugovore tožeče stranke ni opozoril na to, da nekateri dokumenti manjkajo, in, tudi podredno, odbor za pritožbe ni menil, da je oddelek za ugovore, ker tožeče stranke ni seznanil s spremembo svoje prakse, kršil načelo varstva zaupanja v pravo.

Prvi tožbeni razlog: oddelek za ugovore ni upošteval predloženih dokazov

- 20 Prvi tožbeni razlog se deli na dva dela. V okviru prvega dela tožbenega razloga tožeča stranka trdi, da so bili izpisi iz avstrijskega registra znamk, ki jih je predložila, zadosten dokaz o veljavnosti prejšnjih znamk. V okviru drugega dela tožbenega razloga podredno trdi, da je tak dokaz predložila v obliki izjave patentnega odvetnika.

- 21 Najprej je treba preučiti prvi del tega tožbenega razloga.

Trditve strank

- 22 Tožeča stranka trdi, da spis, ki je bil priložen njenemu ugovoru z dne 3. oktobra 2001, ni bil pomanjkljiv. Po njenem mnenju je bil dokaz, ki se zahteva na podlagi pravila 16(2) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, str. 1), predložen, saj je bilo iz uradnih izpisov iz registra, ki so zadevali prejšnje znamke, razvidno, da so zadevne znamke še veljavne. Tožeča stranka meni, da bi Österreichisches Patentamt (avstrijski urad za patente), če bi se ob izstavitvi izpisov varstvo prejšnjih znamk na primer izteklo, izpise opremil z ustreznim zaznamkom. Ker izpisi za prejšnje znamke, ki jih je predložila tožeča stranka, niso bili opremljeni s takimi zaznamki, torej oddelek za ugovore ni imel nobenega razloga, da bi menil, da registracija ni več veljavna.
- 23 Nadalje za prejšnje znamke, razen za znamko št. 97.370, med datumom izstavitve izpisov iz registra in datumom vložitve ugovora ni bilo potrebno nikakršno podaljšanje. Zato po mnenju tožeče stranke ni bilo treba predložiti potrdila o podalšanju ali enakovrednega dokaza v smislu pojasnila.
- 24 Na obravnavi je tožeča stranka opozorila, da trajanje varstva določene znamke, kot ga je mogoče razbrati iz uradnega dokumenta, ne zagotavlja, da bo znamka varovana natanko toliko časa. Po eni strani je mogoče varstvo podaljšati; v Avstriji je to mogoče storiti najpozneje v šestih mesecih od izteka veljavnosti varstva. Po drugi strani pa je mogoče znamko še pred iztekom tega roka tudi razveljaviti s sodno odločbo oziroma se lahko lastnik svoji znamki odpove. Tožeča stranka na podlagi tega sklepa, da tudi navedba trajanja varstva ne zagotavlja, da bo znamka dejansko varovana do navedenega datuma, zato pomena trajanja varstva ni mogoče primerjati s pomenom drugih značilnosti znamke, kot je seznam zajetih proizvodov in storitev.

- 25 Poleg tega je tožeča stranka na obravnavi trdila, da Österreichisches Patentamt za podaljšanje znamke ne izdaja posebnih potrdil. Zaradi te okoliščine naj bi se tožeča stranka odločila, da bo veljavnost prejšnjih znamk dokazala z izpisi iz registra.
- 26 UUNT opozarja, da mora obstoj prejšnje pravice, na kateri temelji ugovor, dokazati stranka, ki vloži ugovor. Dokaz o prejšnji znamki naj bi vključeval tudi dokaz o morebitnem podalšanju te znamke. Če znamka ni podaljšana, izgubi veljavnost in torej ne more več ovirati registracije novih znamk.
- 27 Po trditvah UUNT na podlagi izpisov iz registra Österreichisches Patentamt za prejšnje znamke, priloženih ugovoru tožeče stranke, ni bilo mogoče opredeliti datuma izteka varstva prejšnjih znamk, ki je bistveni element pravice iz znamke. Ker tožeča stranka ni priložila nikakršnega posebnega pojasnila glede trajanja varstva prejšnjih znamk, naj bi UUNT predpostavil, da so znamke varovane za deset let. Varstvo naj bi se torej že izteklo za vse prejšnje znamke, registrirane med letoma 1973 in 1984.
- 28 UUNT poleg tega trdi, pri čemer zagovarja smiselno uporabo načel iz sklepa Sodišča prve stopnje z dne 17. novembra 2003 v zadevi Strongline proti UUNT - Scala (SCALA) (T-235/02, Recueil, str. II-4903), da zato, ker iz izpisov iz registra ni razvidno trajanje varstva, druga stranka v postopku z ugovorom in odbor za pritožbe ne moreta z zadostno gotovostjo preveriti pravnega statusa in lastništva prejšnjih znamk. Po mnenju UUNT naj predloženi izpisi zato ne bi ustrezali kot edini dokaz obstoja prejšnjih znamk.

- 29 Med obravnavo je UUNT še dodal, da so izpisi, ki jih je predložila tožeča stranka, takrat, ko so bili predloženi UUNT, že bili zastarali. Poleg tega je še opozoril, da bi lahko tožeča stranka, čeprav ni mogla predložiti uradnega potrdila o podaljšanju, podaljšanje prejšnjih znamk dokazala s predložitvijo ali navedkov iz avstrijske zakonodaje, ki ureja trajanje varstva znamk, ali s spremnimi dopisi Österreichisches Patentamt, priloženimi potrdilom o registraciji prejšnjih znamk.
- 30 UUNT poleg tega navaja še nekaj utemeljitev, s katerimi je mogoče podpreti prvi del tega tožbenega razloga in s tem zahtevo po razveljavitvi izpodbijane odločbe.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 31 Sodišče prve stopnje uvodoma opozarja, da kot izhaja iz pete uvodne izjave Uredbe št. 40/94, zakonodaja Skupnosti v zvezi z znamkami ne nadomesti zakonov držav članic o znamkah. Sistem, vzpostavljen s to uredbo, temelji na predpostavki, da mora UUNT upoštevati obstoj prejšnjih nacionalnih znamk ali pravic.
- 32 Tako je s členom 8(1), v zvezi s členom 8(2)(a)(ii) in (iii), te uredbe določeno, da lahko imetnik prejšnje nacionalne ali mednarodne znamke, ki velja v določeni državi članici, pod pogoji, določenimi s to uredbo, vloži ugovor zoper registracijo znamke Skupnosti.

- 33 Prav tako predvsem iz člena 74(1), *in fine*, Uredbe št. 40/94 izhaja, da mora v postopkih, ki zadevajo relativne razloge za zavrnitev registracije znamke Skupnosti, stranka, ki vloži ugovor zoper registracijo določene znamke Skupnosti in se pri tem opira na prejšnjo nacionalno znamko, dokazati obstoj te znamke in po potrebi obseg njenega varstva.
- 34 Vendar pa je v okviru postopka z ugovorom naloga UUNT, da preveri, ali so izpolnjeni pogoji za uporabo razloga za zavrnitev zadevne registracije. V tem okviru mora presoditi resničnost navedenih dejstev in dokazno moč elementov, ki so jih predložile stranke.
- 35 Lahko se zgodi, da mora UUNT med drugim upoštevati nacionalno zakonodajo države članice, v okviru katere prejšnja znamka, na kateri temelji ugovor, uživa varstvo. Če so take informacije potrebne za presojo o pogojih uporabe razloga za zavrnitev zadevne registracije in predvsem o resničnosti predloženih dejstev ali o dokazni moči predloženih dokumentov, se mora UUNT po uradni dolžnosti in s sredstvi, ki se mu zdijo za to primerna, pozanimati o nacionalni zakonodaji zadevne države članice. Omejitev dejanske podlage preizkusa UUNT namreč ne izključuje, da ta poleg dejstev, ki so jih izrecno navedle stranke iz postopka z ugovorom, upošteva tudi splošno znana dejstva, to so dejstva, ki jih lahko pozna vsak in jih je mogoče dobiti iz splošno dostopnih virov (sodba Sodišča prve stopnje z dne 22. junija 2004 v zadevi Ruiz-Picasso in drugi proti UUNT – DaimlerChrysler (PICARO), T-185/02, ZOdl., str. II-1739, točka 29; pritožba ne zadeva te točke).
- 36 UUNT lahko, če meni, da je to potrebno, od strank zahteva tudi predložitev pojasnil glede posameznih točk zadevne nacionalne zakonodaje. Vendar pa zainteresirani stranki ni treba na svojo pobudo predložiti splošnih informacij o veljavni zakonodaji, ki v zadevni državi članici ureja področje intelektualne lastnine.

- 37 Dejstva in elemente, ki se predložijo UUNT, je treba preizkusiti ob upoštevanju pravic obrambe strank v postopku z ugovorom in pravičnosti postopka. Če prijavitelj znamke Skupnosti dvomi o dokazni moči dokumentov, ki jih je predložila stranka, ki je vložila ugovor, kot dokaz za obstoj prejšnje pravice, na katero se sklicuje, ali o obsegu te pravice, lahko svoje dvome izrazi v okviru postopka pred UUNT, ta pa mora zadevna stališča pazljivo preučiti.
- 38 Vendar pa se UUNT ne more izogniti celostni presoji predloženih dejstev in dokumentov z utemeljitvijo, da mora stranka, ki je vložila ugovor, na svojo pobudo predložiti z dokazi podprte podrobne informacije o zakonodaji države članice, v kateri je varovana prejšnja znamka, na kateri temelji ugovor.
- 39 Poleg tega je treba ugotoviti, da niti Uredba št. 40/94 niti Uredba št. 2868/95 ne določata obvezne oblike za dokaze, ki jih mora predložiti stranka, ki vloži ugovor, za utemeljitev obstoja svoje prejšnje pravice. V Uredbi št. 2868/95 je s pravilom 16(2) le določeno, da „če ugovor temelji na prejšnji znamki, ki ni znamka Skupnosti, ugovor po možnosti spremlja dokaz o registraciji ali vložitvi prijave prejšnje znamke, na primer potrdilo o registraciji“. Poleg tega je v členu 76(1) Uredbe št. 40/94, ki zadeva pridobivanje dokazov v postopkih pred UUNT, naveden samo netaksativen seznam načinov, ki so na voljo („[...] se lahko dokazi dajejo ali pridobivajo predvsem na naslednje načine [...]“).
- 40 Iz tega sledi, da lahko stranka, ki vloži ugovor, prosto presoja o izbiri dokaza, za katerega meni, da ga je primerno predložiti UUNT za utemeljitev ugovora, UUNT pa mora analizirati vse predložene elemente, da lahko presodi, ali so dejansko dokaz o registraciji ali vložitvi prijave prejšnje znamke, pri čemer tovrstnih dokaznih podatkov ne sme samodejno zavrniti kot nesprejemljivih zaradi njihove oblike.

- 41 Ta sklep je podkrepjen z obstoječimi razlikami med upravnimi praksami v posameznih državah članicah. Če bi namreč UUNT lahko postavljali pogoje glede oblike dokazov, ki jih je treba predložiti, bi se v nekaterih primerih lahko zgodilo, da stranke takih dokazov ne bi mogle predložiti. Prav to bi se lahko zgodilo tudi v zadevnem primeru, saj tožeča stranka trdi, da Österreichisches Patentamt ne izdaja uradnega dokumenta, s katerim bi bilo mogoče dokazati podaljšanje določene znamke, in da zato takega dokumenta ni mogla predložiti, česar UUNT ne prereka.
- 42 V zadevnem primeru je tožeča stranka predložila izpise, ki jih je Österreichisches Patentamt izdal 19. aprila 1999. Nobeden od petih izpisov (po eden za vsako prejšnjo znamko) v razdelku „Velja do“ ne vsebuje nikakršnega zaznamka. Zato ti dokumenti potrjujejo veljavnost prejšnjih znamk na dan izdaje izpisov, to je 19. aprila 1999. Iz izpisov je še razvidno, da so bile zadevne prejšnje znamke registrirane 23. avgusta 1973 (znamka št. 75.086), 15. marca 1974 (znamka št. 76.640), 16. maja 1977 (znamka št. 85.558), 22. julija 1981 (znamka št. 97.370) oziroma 10. septembra 1984 (znamka št. 106.849).
- 43 Ker tožeča stranka ni predložila nikakršnih posebnih navedb, je odbor za pritožbe predpostavil, da se je varstvo znamk v skladu z avstrijsko zakonodajo izteklo deset let po registraciji. Čeprav je bila, kot izhaja iz pravil nacionalnega prava, ki sta jih stranki predložili na poziv Sodišča prve stopnje, predpostavka UUNT gotovo pravilna, je treba glede tega opozoriti, da se UUNT kot organ Skupnosti, specializiran za področje intelektualne lastnine in torej dobro podkovan na tem področju, glede bistvenih dejstev, povezanih z varstvom prejšnjih znamk, ne bi smel zadovoljiti s preprosto domnevo. Prvič, odbor za pritožbe je ravnal protislovno, ko se je po eni strani opiral na predpostavljeno desetletno trajanje varstva avstrijskih znamk,

po drugi strani pa te predpostavke, povezane s trajanjem varstva, ni v celoti uporabil pri presoji pomena izpisov iz registra, ki jih je predložila tožeča stranka. Drugič, iz zgoraj navedenih točk od 31 do 41 izhaja, da bi moral odbor za pritožbe preveriti, kakšno je po avstrijski zakonodaji trajanje varstva znamk v tej državi.

44 V skladu s členom 19(1) Markenschutzgesetz (zakon o varstvu znamk) iz leta 1970 se varstvo posamezne avstrijske znamke izteče deset let po izteku meseca, v katerem je bila znamka registrirana. Varstvo znamke je mogoče podaljšati. Pri podaljšanju se novo, prav tako desetletno obdobje varstva, začne dan po izteku predhodnega obdobja, in sicer ne glede na datum dejanske izvedbe podaljšanja.

45 Iz tega sledi, da je bilo treba za ohranitev varstva vsako od prejšnjih znamk vsakih deset let podaljšati. Dejstvo, da so bile, kot je navedeno zgoraj v točki 42, 19. aprila 1999 vse prejšnje znamke veljavne, pomeni, da so bila podaljšanja, ki jih je bilo treba opraviti v letih 1991 (znamka št. 97.370), 1993 (znamka št. 75.086), 1994 (znamki št. 76.640 in št. 106.849) in 1997 (znamka št. 85.558), tudi dejansko izvedena. To tudi pomeni, da je varstvo trajalo do 31. avgusta 2003 za znamko št. 75.086, 31. marca 2004 za znamko št. 76.640, 31. maja 2007 za znamko št. 85.558, 31. julija 2001 za znamko št. 97.370 in 30. septembra 2004 za znamko št. 106.849.

46 V nasprotju s trditvami UUNT je bilo torej na podlagi izpisov, ki jih je predložila tožeča stranka, mogoče določiti datum izteka veljavnosti varstva prejšnjih znamk, pa tudi ugotoviti, da so bile ob izdaji odločbe odbora za pritožbe, to je 9. julija 2003, veljavne štiri od petih prejšnjih znamk (razen znamke št. 97.370).

- 47 Tega sklepa ni mogoče ovreči na podlagi dejstva, da so bili izpisi ob predložitvi UUNT starejši od 29 mesecev. Čeprav bi bilo dejansko zaželeno, da bi tožeča stranka predložila novejša izpise, njihova starost ne more vplivati na presojo iz točk 45 in 46. Poleg tega ni sporno, da se status petih navedenih prejšnjih znamk v času med izdajo izpisov in njihovo predložitvijo ni spremenil. Nazadnje se je patentni odvetnik tožeče stranke, da bi pokrtil ta razkorak, ki pri predložitvi uradnih dokumentov ni izogiben, odločil izpisom priložiti še svojo izjavo, s katero je potrdil, da so prejšnje znamke še vedno veljavne.
- 48 Prav tako je treba zavreči utemeljitev UUNT, da bi lahko tožeča stranka predložila bodisi ustrezne izpise iz avstrijske zakonodaje bodisi spremne dopise Österreichisches Patentamt, priložene potrdilom o registraciji zadevnih prejšnjih znamk, in tako dokazala, da so bile te podaljšane.
- 49 Kot je bilo navedeno zgoraj v točkah od 31 do 41 in točki 43, tožeči stranki ni bilo treba na lastno pobudo predložiti splošnih informacij o avstrijski zakonodaji, ki ureja področje znamk.
- 50 Če sodimo po primeru, ki ga je navedel UUNT na obravnavi, so spremni dopisi sestavljeni splošno in le povzemajo določbe o trajanju varstva, kakor jih navaja Markenschutzgesetz iz leta 1970. Morebitna predložitev teh dopisov zato v zadevnem primeru ne bi bila bistvena.
- 51 Nazadnje, glede sodne prakse, ki jo navaja UUNT glede obveze po predložitvi ustreznega prevoda dokazil (zgoraj navedeni sklep SCALA), Sodišče prve stopnje opozarja, da tega načela, čeprav mora biti na podlagi načela kontradiktornosti drugi

stranki v postopku z ugovorom omogočeno, da se seznanijo z dokazi, ki jih je predložila tožeča stranka, v jeziku postopka, kljub temu ni mogoče razlagati v smislu, da ji morajo ti dokazi omogočiti, da se prepriča o obstoju prejšnjih znamk, ne da bi se za to obrnila na svetovalca ali si pomagala s splošno dostopnimi viri informacij, ki pa ne spadajo v okvir predloženih dokazov.

- 52 Zato je treba prvemu delu tega tožbenega razloga ugoditi.
- 53 Izpodbijano odločbo je treba torej razveljaviti, ne da bi bilo treba obravnavati utemeljitve UUNT v zvezi s prvim delom prvega tožbenega razloga tožeče stranke, Sodišču prve stopnje pa se zato ni treba izreči niti o dopustnosti teh utemeljitev.
- 54 Ker je bilo ugodeno že prvemu tožbenemu razlogu, podrednih tožbenih razlogov tožeče stranke ni treba preizkusiti.

Stroški

- 55 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. UUNT ni uspel, zato se mu v skladu s predlogom tožeče stranke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (drugi senat)

razsodilo:

- 1. Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 9. julija 2003 (zadeva R 95/2003-2) se razveljavi.**
- 2. Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) se naloži plačilo stroškov.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 20. aprila 2005.

Sodni tajnik

Predsednik

H. Jung

J. Pirrung

